

ผลงานนวัตกรรมด้านการจัดการเรียนรู้

ชื่อนวัตกรรม

ไส้ฉั้วลำไยสีทอง

นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก
เพื่ออนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น สร้างทักษะอาชีพ
และส่งเสริม Soft Power ด้านอาหารล้านนา

ด้วย

S - A - U - S - A - G - E Model

ประเภทนวัตกรรม

นวัตกรรมพัฒนาทักษะที่เหมาะสมและจำเป็นต่อการดำรงชีวิต ความสนใจ
ความต้องการของผู้เรียน ตลาดงาน และ Soft Power

ผู้จัดทำ นางสาวนิตยา ภาวารีย์

ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ชำนาญการพิเศษ

สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต ๑

คำนำ

รายงานนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อนำเสนอผลงาน ใส่อะไหล่สีทอง นวัตกรรมจัดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่ออนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น สร้างทักษะอาชีพ และส่งเสริม Soft Power ด้านอาหารล้านนา ด้วย S - A - U - S - A - G - E Model โรงเรียนอนุบาลเมืองลำพูน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต ๑ จัดทำขึ้นเพื่อเสนอเข้ารับการคัดเลือกในโครงการนวัตกรรมสร้างสรรค์ทางการศึกษา (Innovation For Thai Education: IFTE) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๙

การพัฒนานวัตกรรมนี้เกิดขึ้นจากแนวคิดการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยบูรณาการองค์ความรู้จากภูมิปัญญาท้องถิ่น การเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) การเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน (Project-Based Learning) และการเรียนรู้บนฐานชุมชน (Community-Based Learning) เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ ควบคู่กับการสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ทักษะอาชีพ และจิตสำนึกในการอนุรักษ์และสืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่นให้สามารถต่อยอดเป็นผลิตภัณฑ์ที่สะท้อนอัตลักษณ์ของจังหวัดลำพูน ซึ่งเป็นการส่งเสริม Soft Power ด้านอาหารล้านนา สู่การสร้างมูลค่าเพิ่มและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Soft Power) ของชุมชนได้อย่างยั่งยืน

รายงานนวัตกรรมฉบับนี้ได้นำเสนอเนื้อหาอย่างมีระบบโดย มีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง โดยอาศัยกระบวนการพัฒนาอย่างเป็นระบบ เริ่มตั้งแต่การศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการของผู้เรียนและชุมชน การวิเคราะห์ข้อมูล การออกแบบนวัตกรรมและรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ตลอดจนการปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนตามแนวคิด หลักการ และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง กระบวนการพัฒนานวัตกรรมด้วย S - A - U - S - A - G - E Model แนวทางการนำไปใช้ ตลอดจน ผลการดำเนินงาน และผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน สถานศึกษา และชุมชน

ผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่า นวัตกรรม ด้วย S - A - U - S - A - G - E Model นี้ จะเป็นแนวทางที่เป็นประโยชน์ต่อ ครู บุคลากรทางการศึกษา ตลอดจนผู้ที่สนใจด้านการพัฒนานวัตกรรมจัดการเรียนรู้ และพัฒนาทักษะอาชีพ สร้างคุณค่าให้ภูมิปัญญาท้องถิ่น ชุมชน และสังคมอย่างยั่งยืนต่อไป

นางสาวนิตยา กาวารีย์
ครูโรงเรียนอนุบาลเมืองลำพูน
ผู้จัดทำ

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	๗
องค์ประกอบที่ ๑ ด้านความสำคัญของรูปแบบหรือแนวทางการพัฒนานวัตกรรมการศึกษา	
๑. ความเป็นมาและสภาพปัญหา	๑
๒. แนวทางการแก้ไขปัญหาและการพัฒนา	๒
๓. กรอบแนวคิดในการพัฒนา	๔
๔. ประโยชน์และความสำคัญของนวัตกรรม	๕
องค์ประกอบที่ ๒ ด้านกระบวนการพัฒนารูปแบบหรือแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้	
๑. วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนา	๘
๒. หลักการและทฤษฎีในการพัฒนา	๑๐
๓. การออกแบบแนวทางการพัฒนา	๑๒
๔. การมีส่วนร่วมในการพัฒนา	๑๔
๕. การนำไปใช้	๑๕
๖. การประเมินผลและการปรับปรุง	๑๕
องค์ประกอบที่ ๓ ด้านผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานตามรูปแบบหรือแนวทางการพัฒนานวัตกรรมการศึกษา	
๓.๑ ผลที่เกิดขึ้นกับสถานศึกษา	๑๖
๓.๒ ผลที่เกิดขึ้นกับครูผู้สอน	๑๘
๓.๓ ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน	๑๙
๓.๔ การขยายผล	๑๙
บรรณานุกรม	๒๑
ภาคผนวก	
• ภาคผนวก ก ภาพถ่ายการดำเนินกิจกรรมและหลักฐานเชิงประจักษ์	๒๔
• ภาคผนวก ข หลักฐานการเผยแพร่	๒๕
• ภาคผนวก ค เกียรติบัตรและรางวัลที่ได้รับ	๒๖

การคัดเลือกนวัตกรรม การจัดการเรียนรู้ (ครูผู้สอน)
ภายใต้โครงการ Innovation For Thai Education (IFTE)
นวัตกรรมเพื่อการศึกษาเพื่อพัฒนาการศึกษา
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔

ชื่อนวัตกรรม	ใส่อั่วลำไยสีทอง นวัตกรรมจัดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่ออนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น สร้างทักษะอาชีพ และส่งเสริม Soft Power ด้านอาหารล้านนา ด้วย S - A - U - S - A - G - E Model
ประเภทนวัตกรรม	นวัตกรรมพัฒนาทักษะที่เหมาะสมและจำเป็นต่อการดำรงชีวิต ความสนใจ ความต้องการของผู้เรียนตลาดงานและ Soft Power
ผู้จัดทำ	นางสาวนิตยา กาวารีย์
ตำแหน่ง	ครู วิทยฐานะ ชำนาญการพิเศษ
สังกัด	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูนเขต ๑

องค์ประกอบที่ ๑ ด้านความสำคัญของรูปแบบหรือแนวทางการพัฒนานวัตกรรมการศึกษา

ความเป็นมาและความสำคัญของนวัตกรรม

การจัดการศึกษาในปัจจุบันมุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ควบคู่กับทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต ในศตวรรษที่ ๒๑ โดยเฉพาะทักษะการคิดวิเคราะห์ การคิดสร้างสรรค์ การแก้ปัญหา การทำงานร่วมกับผู้อื่น การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และทักษะอาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นผู้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองผ่านกระบวนการคิด การลงมือปฏิบัติจริง และการเรียนรู้จากประสบการณ์ โดยเชื่อมโยงองค์ความรู้ในห้องเรียนกับสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้การนำต้นทุนทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และทรัพยากรในชุมชนมาเป็นฐานในการจัดการเรียนรู้ ยังเป็นแนวทางสำคัญในการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความภาคภูมิใจในท้องถิ่น สามารถต่อยอดองค์ความรู้สู่การสร้างอาชีพ และร่วมอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมให้คงอยู่ต่อไป

จังหวัดลำพูนเป็นพื้นที่ที่มีความโดดเด่นด้านวิถีชีวิต วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยเฉพาะด้านอาหารล้านนาที่สะท้อนเอกลักษณ์ของชุมชนผ่านกรรมวิธีการปรุงวัตถุดิบ และรสชาติที่เป็นอัตลักษณ์ หนึ่งในผลผลิตทางการเกษตรที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของจังหวัด คือ ลำไย ซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจที่สร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรในพื้นที่มาอย่างต่อเนื่อง ขณะเดียวกันใส่อั่วล้านนา เป็นอาหารพื้นเมืองที่ได้รับการยอมรับในด้านเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมและเป็นส่วนหนึ่งของวิถีอาหารล้านนา อย่างไรก็ตามการเปลี่ยนแปลงของสังคมและเศรษฐกิจในปัจจุบันทำให้ภูมิปัญญาท้องถิ่นบางด้านเริ่มลดบทบาทลง คนรุ่นใหม่มีโอกาสเรียนรู้และสืบทอดภูมิปัญญาอาหารพื้นบ้านน้อยลง อีกทั้งผลผลิตทางการเกษตรบางชนิดยังขาดการแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่า ส่งผลให้เกิดความจำเป็นในการสร้างกระบวนการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการพัฒนาผลิตภัณฑ์สมัยใหม่ได้อย่างสร้างสรรค์

โรงเรียนอนุบาลเมืองลำพูน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต ๑ ตระหนักถึงความสำคัญของการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับบริบทของชุมชน จึงได้ศึกษาสภาพปัญหา ความต้องการของผู้เรียน และศักยภาพของท้องถิ่น พบว่า ผู้เรียนควรได้รับการส่งเสริมให้มีโอกาสเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้จริง ฝึกทักษะอาชีพผ่านกระบวนการปฏิบัติ สามารถคิดค้นและพัฒนาผลิตภัณฑ์จากทรัพยากรที่มีอยู่ในชุมชนรวมทั้งเรียนรู้การสร้างมูลค่าเพิ่ม การตลาด และการใช้เทคโนโลยีเพื่อการสื่อสารและประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์ ซึ่งจะช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะด้านอาชีพและสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้ โรงเรียนจึงได้พัฒนานวัตกรรมใส่awlไส้ทอง โดยนำภูมิปัญญาท้องถิ่นในการทำไส้awlมาผสมผสานกับไส้ทอง ซึ่งเป็นผลผลิตที่มีชื่อเสียงของจังหวัดลำพูน มาสร้างสรรค์เป็นผลิตภัณฑ์อาหารรูปแบบใหม่ที่สะท้อนอัตลักษณ์ของท้องถิ่นเกิดเป็นการบูรณาการระหว่างภูมิปัญญาดั้งเดิมกับแนวคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียน ผลิตภัณฑ์ดังกล่าวไม่ได้เป็นเพียงอาหารแปรรูปเท่านั้น แต่เป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ศึกษาความเป็นมาของอาหารล้านนา เรียนรู้กระบวนการผลิตอย่างถูกสุขลักษณะ ฝึกการวางแผน การทำงานเป็นทีม การคำนวณต้นทุนและกำไร การออกแบบบรรจุภัณฑ์ การสร้างตราสินค้า การประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อดิจิทัล และการจำหน่ายจริง ซึ่งเป็นการพัฒนาทักษะอาชีพและทักษะการเป็นผู้ประกอบการไปพร้อมกัน

จากแนวคิดดังกล่าว โรงเรียนอนุบาลเมืองลำพูนจึงได้จัดทำ “ใส่awlไส้ทอง นวัตกรรมจัดการเรียนรู้เชิงรุก เพื่ออนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น สร้างทักษะอาชีพ และส่งเสริม Soft Power ด้านอาหารล้านนา ด้วย S-A-U-S-A-G-E Model” เพื่อเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ชุมชนและภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นฐาน ผ่านกระบวนการเรียนรู้เชิงรุกที่เน้นให้ผู้เรียนได้คิด ค้นคว้า ทดลอง ปฏิบัติ และสะท้อนผลการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดย S-A-U-S-A-G-E Model ซึ่งประกอบด้วย Study Local Wisdom, Active Learning, Upgrade Local Product, Smart Branding, Advertising & Online Marketing, Generate Income และ Evaluation for Sustainability เป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการเรียนรู้ ตั้งแต่การศึกษาบริบทและภูมิปัญญาท้องถิ่น การสร้างองค์ความรู้ การพัฒนาผลิตภัณฑ์ การยกระดับคุณภาพ การสร้างอัตลักษณ์สินค้า การส่งเสริมการตลาด และการประเมินผลอย่างเป็นระบบ นวัตกรรมดังกล่าวจึงมีความสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนให้มีทั้งความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่จำเป็น สามารถนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้เพื่อสร้างอาชีพและรายได้ เกิดความรัก ความภาคภูมิใจ และมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์วัฒนธรรมอาหารล้านนา อีกทั้งยังเป็นการยกระดับ “ใส่awlไส้ทอง” ให้เป็นผลิตภัณฑ์ที่สะท้อนอัตลักษณ์ของลำพูน สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ และส่งเสริม Soft Power ด้านอาหารท้องถิ่นของชุมชนในเขตเทศบาลตำบลอุโมงค์ให้เป็นที่ยู้งอกอย่างกว้างขวาง อันนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียน ชุมชน และท้องถิ่นอย่างยั่งยืนต่อไป

๒. แนวทางการแก้ไขปัญหาและการพัฒนา

จากการศึกษาสภาพปัญหา ความต้องการของผู้เรียน และบริบทของชุมชน โรงเรียนอนุบาลเมืองลำพูน ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลตำบลอุโมงค์ อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน พบว่า ชุมชนมีทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่โดดเด่น โดยเฉพาะภูมิปัญญาด้านอาหารล้านนา ซึ่ง ใส่awlถือเป็นผลิตภัณฑ์อาหารพื้นถิ่นที่มีชื่อเสียงและเป็นอัตลักษณ์สำคัญของพื้นที่ สะท้อนถึงวิถีชีวิต ความคิดสร้างสรรค์ และภูมิปัญญาของคนในชุมชน อย่างไรก็ตามจากการวิเคราะห์บริบทของผู้เรียน พบว่า ผู้เรียนบางส่วนยังขาดโอกาสในการเรียนรู้และสืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น

อย่างเป็นระบบ ขาดทักษะด้านอาชีพ การคิดสร้างสรรค์ การเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ การเป็นผู้ประกอบการ และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการประชาสัมพันธ์และการตลาด ส่งผลให้ผู้เรียนยังไม่สามารถเชื่อมโยงองค์ความรู้ในห้องเรียนกับทรัพยากรและโอกาสทางเศรษฐกิจของชุมชนได้อย่างเต็มศักยภาพ

โรงเรียนอนุบาลเมืองลำพูน จึงกำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหานี้โดยนำภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านอาหารล้านนามาเป็นฐานในการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริงผ่านกระบวนการคิด วิเคราะห์ ลงมือปฏิบัติ และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง โดยใช้ "ไส้อั่วลำไยสีทอง" ซึ่งต่อยอดจากภูมิปัญญาการทำไส้อั่วและการใช้ลำไยสีทอง ซึ่งเป็นผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญของจังหวัดลำพูน มาเป็นนวัตกรรมผลิตภัณฑ์ต้นแบบในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่ออนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น สร้างทักษะอาชีพ และส่งเสริม Soft Power ด้านอาหารล้านนาให้แก่ผู้เรียน การพัฒนานวัตกรรม "ไส้อั่วลำไยสีทอง" ได้ดำเนินการโดยบูรณาการองค์ความรู้จากหลากหลายกลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้แก่ การงานอาชีพ วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษาไทย ศิลปะ สังคมศึกษา และเทคโนโลยี โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาประวัติความเป็นมาและภูมิปัญญาการทำไส้อั่วจากปราชญ์ชุมชนและผู้ประกอบการท้องถิ่น เรียนรู้กระบวนการคัดเลือกวัตถุดิบ การพัฒนาสูตร การทดลองและปรับปรุงคุณภาพผลิตภัณฑ์ การศึกษาคุณค่าทางโภชนาการ การออกแบบบรรจุภัณฑ์ การสร้างตราสินค้า การคำนวณต้นทุนและกำไร การกำหนดราคาจำหน่าย ตลอดจนการใช้สื่อดิจิทัลในการประชาสัมพันธ์และการตลาดออนไลน์ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะอาชีพและสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้ และเพื่อให้การดำเนินงานมีรูปแบบและกระบวนการที่ชัดเจน โรงเรียนจึงได้พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ S-A-U-S-A-G-E Model ซึ่งเป็นนวัตกรรมที่ออกแบบให้สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียน ชุมชน และอัตลักษณ์ของชุมชนตำบลอุโมงค์ โดยใช้แนวทางการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) การเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน (Community-Based Learning) และการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน (Project-Based Learning) เป็นแนวทางสำคัญในการพัฒนาผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านการปฏิบัติจริง ตั้งแต่การศึกษาปัญหา การออกแบบแนวทางแก้ไข การสร้างผลิตภัณฑ์ การนำเสนอผลงาน และการสะท้อนผลการเรียนรู้ พร้อมพัฒนาสมรรถนะสำคัญในศตวรรษที่ ๒๑ ได้แก่ การสื่อสาร การคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา การทำงานร่วมกัน ความคิดสร้างสรรค์ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และทักษะการเป็นผู้ประกอบการ

นอกจากนี้ โรงเรียนยังให้ความสำคัญกับการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างโรงเรียน ชุมชน ผู้ปกครอง ภาครัฐท้องถิ่น และภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง เพื่อร่วมกันสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ ถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านอาหารล้านนา เป็นแหล่งเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน สนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ และร่วมพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพ รวมถึงส่งเสริมการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์ผ่านช่องทางต่าง ๆ ทั้งในรูปแบบออฟไลน์และออนไลน์ เพื่อสร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้กระบวนการสร้างอาชีพและการสร้างรายได้จากผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น การดำเนินงานใช้กระบวนการบริหารจัดการตามวงจรคุณภาพ PDCA (Plan-Do-Check-Act) เป็นแนวทางในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยเริ่มจากการวิเคราะห์บริบทของโรงเรียน ชุมชน และความต้องการของผู้เรียน วางแผนการจัดกิจกรรมตาม S-A-U-S-A-G-E Model ดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติจริง ติดตามและประเมินผลทั้งด้านความรู้ ทักษะอาชีพ สมรรถนะสำคัญ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ คุณภาพของผลิตภัณฑ์ ความคิดสร้างสรรค์ และความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้อง จากนั้นนำผลการประเมินมาปรับปรุงและพัฒนานวัตกรรมให้มีประสิทธิภาพ เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียนและชุมชนมากยิ่งขึ้น

แนวทางการแก้ไขปัญหาและการพัฒนาดังกล่าว ส่งผลให้เกิดรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงระหว่างห้องเรียนกับวิถีชีวิตจริงของชุมชน ผู้เรียนได้เรียนรู้และสืบทอดภูมิปัญญาการทำอาหารล้านนา เกิดทักษะอาชีพ ทักษะการคิดสร้างสรรค์ และทักษะการเป็นผู้ประกอบการ สามารถพัฒนาผลิตภัณฑ์ "ไส้อั่วลำไยสีทอง" ที่มีคุณภาพ มีเอกลักษณ์ สะท้อนอัตลักษณ์ของจังหวัดลำพูนและชุมชนในเขตเทศบาลตำบลอุโมงค์ พร้อมทั้งสามารถต่อยอดสู่การสร้างรายได้ การอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น และการส่งเสริม Soft Power ด้านอาหารล้านนา ให้เกิดคุณค่าทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมอย่างยั่งยืนต่อไป

๓. กรอบแนวคิดในการพัฒนา

การพัฒนานวัตกรรม “ไส้อั่วลำไยสีทอง นวัตกรรมจัดการเรียนรู้เชิงรุก เพื่ออนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น สร้างทักษะอาชีพ และส่งเสริม Soft Power ด้านอาหารล้านนา ด้วย S-A-U-S-A-G-E Model” ยึดหลักการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนโดยใช้บริบทของชุมชนเป็นฐาน (Community-Based Learning) ผสานการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ทักษะอาชีพ สมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ พร้อมทั้งอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยเฉพาะภูมิปัญญาการทำไส้อั่วล้านนา ที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย และเป็นอาชีพที่สร้างรายได้ให้กับชาวบ้านในพื้นที่มาอย่างยาวนาน และเป็นอาชีพที่สร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่มาอย่างยาวนาน นอกจากนี้ จังหวัดลำพูนยังเป็นแหล่งผลิต ลำไยคุณภาพ ซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจสำคัญของจังหวัด จึงนับเป็นทุนทางวัฒนธรรมและทุนทางเศรษฐกิจที่มีศักยภาพในการนำมาพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับบริบทของท้องถิ่น

จากการวิเคราะห์สภาพผู้เรียนและบริบทของโรงเรียน พบว่า ผู้เรียนยังขาดโอกาสในการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ในชุมชนอย่างเป็นระบบ ขาดประสบการณ์ในการลงมือปฏิบัติจริง การคิดสร้างสรรค์ การพัฒนาผลิตภัณฑ์ การสร้างมูลค่าเพิ่มจากทรัพยากรในท้องถิ่น ตลอดจนทักษะด้านอาชีพ การเป็นผู้ประกอบการ และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการสื่อสารและการตลาด ส่งผลให้ผู้เรียนยังไม่สามารถเชื่อมโยงองค์ความรู้ในห้องเรียนกับการดำรงชีวิตและการพัฒนาชุมชนได้อย่างเต็มศักยภาพ โรงเรียนจึงกำหนดกรอบแนวคิดในการพัฒนานวัตกรรมโดยยึดหลักการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ ผสมผสานแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน (Community-Based Learning) และแนวคิดการสร้างคุณค่าจากทุนทางวัฒนธรรม (Soft Power) เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสถานการณ์จริง ผ่านการศึกษาภูมิปัญญาท้องถิ่น การลงมือปฏิบัติ การคิดวิเคราะห์ การสร้างสรรค์นวัตกรรม และการสะท้อนผลการเรียนรู้ด้วยตนเอง ภายใต้กรอบแนวคิดดังกล่าว โรงเรียนได้พัฒนานวัตกรรม “ไส้อั่วลำไยสีทอง : นวัตกรรมจัดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่ออนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น สร้างทักษะอาชีพ และส่งเสริม Soft Power ด้านอาหารล้านนา ด้วย S-A-U-S-A-G-E Model” โดยนำภูมิปัญญาการทำไส้อั่วของชุมชนมาบูรณาการกับการใช้ลำไย ซึ่งเป็นผลผลิตสำคัญของจังหวัดลำพูน เป็นฐานในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาภูมิปัญญาจากปราชญ์ชุมชน ฝึกปฏิบัติจริง พัฒนาผลิตภัณฑ์ ออกแบบบรรจุภัณฑ์ สร้างตราสินค้า ประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อดิจิทัล และจำหน่ายผลิตภัณฑ์จริง จนเกิดการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงระหว่างโรงเรียน ชุมชน และการประกอบอาชีพ

การดำเนินงานโดยใช้ S-A-U-S-A-G-E Model เป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนนวัตกรรม ควบคู่กับวงจรคุณภาพ PDCA (Plan-Do-Check-Act) เพื่อให้การจัดการเรียนรู้เป็นระบบ มีการวางแผน ดำเนินงาน ติดตาม ประเมินผล และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยอาศัยความร่วมมือของผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง ราษฎร์ท้องถิ่น ผู้ประกอบการใส่ไว้ในชุมชน เทศบาลตำบลอุโมงค์ และภาคีเครือข่ายในการร่วมพัฒนาผู้เรียน

กรอบแนวคิดดังกล่าวมุ่งหวังให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนารอบด้าน ทั้งด้านความรู้ ทักษะอาชีพ ทักษะการคิด สร้างสรรค์ ทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ทักษะการเป็นผู้ประกอบการ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีความภาคภูมิใจในภูมิปัญญาท้องถิ่น สามารถอนุรักษ์และต่อยอดอัตลักษณ์ด้านอาหารล้านนาให้เกิดมูลค่าเพิ่ม และร่วมขับเคลื่อน Soft Power ของจังหวัดลำพูนสู่การพัฒนาชุมชนและสังคมอย่างยั่งยืน

๔. ประโยชน์/ความสำคัญของนวัตกรรม

นวัตกรรม “ใส่่อล้าโยสีทอง : นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่ออนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น สร้างทักษะอาชีพ และส่งเสริม Soft Power ด้านอาหารล้านนา ด้วย S-A-U-S-A-G-E Model” เป็นนวัตกรรมที่พัฒนาขึ้นบนพื้นฐานของบริบทโรงเรียนอนุบาลเมืองลำพูน ซึ่งเป็นโรงเรียนขนาดกลาง ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลตำบลอุโมงค์ อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน พื้นที่ที่มีชื่อเสียงด้านการผลิตใส่่อล้าล้านนาและมีต้นทุนทางวัฒนธรรมด้านอาหารที่เข้มแข็ง รวมทั้งเป็นแหล่งผลิตลำไยคุณภาพของประเทศ จึงนำทรัพยากรและภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของชุมชนมาใช้เป็นฐานในการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ควบคู่กับทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ นวัตกรรมนี้ก่อให้เกิดประโยชน์และความสำคัญในหลายมิติ ดังนี้

๑. ด้านผู้เรียน ผู้เรียนได้รับการพัฒนาความรู้ผ่านการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) จากการลงมือปฏิบัติจริง คิด วิเคราะห์ สร้างสรรค์ และแก้ปัญหาด้วยตนเอง ได้รับการพัฒนาสมรรถนะสำคัญ ได้แก่ การสื่อสาร การคิดวิเคราะห์ การทำงานเป็นทีม การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะอาชีพและทักษะการเป็นผู้ประกอบการ สามารถแปรรูปผลิตภัณฑ์ คำนวณต้นทุน ออกแบบบรรจุภัณฑ์ สร้างตราสินค้า และวางแผนการจำหน่ายได้ ทำให้ผู้เรียนเกิดความรัก ความภาคภูมิใจ และตระหนักถึงคุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่น พร้อมทั้งมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์และสืบสานวัฒนธรรมอาหารล้านนา

๒. ด้านการจัดการเรียนรู้ โรงเรียนมีรูปแบบการจัดการเรียนรู้ S-A-U-S-A-G-E Model ที่สามารถบูรณาการการเรียนรู้เชิงรุกกับการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐานและการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานได้อย่างเป็นระบบครูสามารถนำภูมิปัญญาท้องถิ่นและแหล่งเรียนรู้ในชุมชนมาออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหลักสูตรและบริบทของโรงเรียน ทำให้การเรียนรู้มีความหมายและเชื่อมโยงกับชีวิตจริงของผู้เรียน เกิดนวัตกรรมการเรียนรู้ที่สามารถขยายผลและประยุกต์ใช้กับรายวิชาและระดับชั้นอื่นได้

๓. ด้านชุมชนและเครือข่าย ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ราชัญท้องถิ่น และภาคีเครือข่ายในการร่วมจัดการเรียนรู้และถ่ายทอดองค์ความรู้แก่ผู้เรียนสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ทำให้ชุมชนเป็นแหล่งเรียนรู้ที่มีชีวิต และร่วมกันอนุรักษ์ภูมิปัญญาด้านอาหารล้านนา เพิ่มคุณค่าและมูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์จากทรัพยากรในท้องถิ่น โดยเฉพาะการต่อยอดภูมิปัญญาการทำใส่่อล้าร่วมกับการใช้ลำไย ซึ่งเป็นผลผลิตสำคัญของจังหวัดลำพูน

๔. ด้านเศรษฐกิจและการส่งเสริม Soft Power ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ด้านการสร้างอาชีพและสามารถนำองค์ความรู้ไปต่อยอดเป็นอาชีพหรือสร้างรายได้ในอนาคต ผลิตภัณฑ์ “ใส่่อล้าโยสีทอง” เป็นต้นแบบของการสร้างมูลค่าเพิ่มจากภูมิปัญญาและทรัพยากรในท้องถิ่น สามารถพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ที่สะท้อนอัตลักษณ์ของจังหวัดลำพูน สนับสนุนนโยบายการส่งเสริม Soft Power ด้านอาหารไทยและอาหารล้านนา โดยเผยแพร่เอกลักษณ์ของชุมชนตำบลอุโมงค์และจังหวัดลำพูนให้เป็นที่รู้จักในวงกว้าง

๕. ด้านความยั่งยืน โรงเรียนมีต้นแบบนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่สามารถดำเนินงานและพัฒนาได้อย่างต่อเนื่อง ผู้เรียน ชุมชน และภาคีเครือข่ายเกิดการเรียนรู้ร่วมกัน เกิดการสืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่นและการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า นวัตกรรมสามารถขยายผลสู่สถานศึกษาอื่นหรือชุมชนอื่นที่มีบริบทใกล้เคียง และเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ควบคู่กับการอนุรักษ์วัฒนธรรมและการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากของจังหวัดลำพูนอย่างยั่งยืน

ประโยชน์ที่ได้รับจากนวัตกรรม

การดำเนินนวัตกรรม “ใส่อ้าวลำไยสีทอง : นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่ออนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น สร้างทักษะอาชีพ และส่งเสริม Soft Power ด้านอาหารล้านนา ด้วย S-A-U-S-A-G-E Model” ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียน ครู โรงเรียน ชุมชน และสังคม ดังนี้

๑. ประโยชน์ที่เกิดกับผู้เรียน ผู้เรียนได้รับการพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ ได้แก่ การคิดวิเคราะห์ การคิดสร้างสรรค์ การสื่อสาร การทำงานเป็นทีม การแก้ปัญหา และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและสมรรถนะสำคัญสูงขึ้นจากการเรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติจริง (Active Learning) มีทักษะอาชีพและทักษะการเป็นผู้ประกอบการ สามารถแปรรูปผลิตภัณฑ์ คำนวณต้นทุน กำหนดราคา ออกแบบบรรจุภัณฑ์ และนำเสนอผลิตภัณฑ์ได้ เกิดความภาคภูมิใจในภูมิปัญญาท้องถิ่น เห็นคุณค่าของอาหารล้านนา และมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์และสืบสานวัฒนธรรมของชุมชน และสามารถนำองค์ความรู้และประสบการณ์ไปประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิต การศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพในอนาคต

๒. ประโยชน์ที่เกิดกับครูและโรงเรียน โรงเรียนมีรูปแบบการจัดการเรียนรู้ S-A-U-S-A-G-E Model ที่เป็นนวัตกรรมสอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนอนุบาลเมืองลำพูนและชุมชน ครูสามารถออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการที่เชื่อมโยงหลักสูตรกับภูมิปัญญาท้องถิ่นและแหล่งเรียนรู้ในชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โรงเรียนมีนวัตกรรมและแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ที่สามารถเผยแพร่ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และขยายผลสู่สถานศึกษาอื่นได้ ส่งเสริมภาพลักษณ์ของโรงเรียนในฐานะสถานศึกษาที่ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นและนวัตกรรมในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน

๓. ประโยชน์ที่เกิดกับชุมชน ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ผ่านการถ่ายทอดองค์ความรู้จากปราชญ์ท้องถิ่น ผู้ประกอบการ และผู้ปกครอง ภูมิปัญญาการทำใส่อ้าวซึ่งเป็นอัตลักษณ์ของเทศบาลตำบลอุโมงค์ ได้รับการสืบทอดและเผยแพร่สู่คนรุ่นใหม่อย่างเป็นรูปธรรม ผลิตภัณฑ์ “ใส่อ้าวลำไยสีทอง” ช่วยเพิ่มมูลค่าให้กับลำไย ซึ่งเป็นผลผลิตสำคัญของจังหวัดลำพูน และเป็นตัวอย่างของการพัฒนาผลิตภัณฑ์จากทุนทางวัฒนธรรมของชุมชน เกิดเครือข่ายความร่วมมือระหว่างโรงเรียน ชุมชน หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาการศึกษาและชุมชนร่วมกัน

๔. ประโยชน์ที่เกิดด้านเศรษฐกิจและการส่งเสริม Soft Power ผู้เรียนมีประสบการณ์ในการสร้างผลิตภัณฑ์และเรียนรู้กระบวนการสร้างมูลค่าเพิ่มจากทรัพยากรในท้องถิ่น ผลิตภัณฑ์ “ใส่อ้าวลำไยสีทอง” เป็นต้นแบบของการพัฒนาผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ที่สะท้อนอัตลักษณ์ของจังหวัดลำพูนและชุมชน สนับสนุนการส่งเสริม Soft Power ด้านอาหารล้านนา โดยเผยแพร่ภูมิปัญญาอาหารพื้นถิ่นผ่านกระบวนการเรียนรู้และกิจกรรมของโรงเรียน สร้างโอกาสในการต่อยอดองค์ความรู้สู่การสร้างอาชีพ สร้างรายได้ และการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากของชุมชนในอนาคต

๕. ประโยชน์ที่เกิดด้านความยั่งยืน โรงเรียนมีรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่สามารถดำเนินงานได้อย่างต่อเนื่องและขยายผลสู่ระดับชั้นหรือรายวิชาอื่น ผู้เรียน ชุมชน และภาคีเครือข่ายร่วมกันอนุรักษ์และพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม นวัตกรรมสามารถเป็นต้นแบบในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษาอื่นที่มีบริบทใกล้เคียง และสนับสนุนการพัฒนาการศึกษาและชุมชนอย่างยั่งยืน

องค์ประกอบที่ ๒ ด้านกระบวนการพัฒนารูปแบบหรือแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้

๑. วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนา

๑.๑ วัตถุประสงค์การพัฒนา

การพัฒนานวัตกรรม “ใส่อั่วลำไยสีทอง นวัตกรรมจัดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่ออนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น สร้างทักษะอาชีพ และส่งเสริม Soft Power ด้านอาหารล้านนา ด้วย S-A-U-S-A-G-E Model” มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

๑. เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก S-A-U-S-A-G-E Model ที่สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนอนุบาลเมืองลำพูน โดยใช้ภูมิปัญญาการทำใส่อั่วของชุมชนและทรัพยากรในท้องถิ่นเป็นฐานในการจัดการเรียนรู้
๒. เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติจริง ผ่านกระบวนการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยเชื่อมโยงองค์ความรู้จากหลายกลุ่มสาระการเรียนรู้กับวิถีชีวิตและภูมิปัญญาท้องถิ่น
๓. เพื่อพัฒนาสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ได้แก่ การคิดวิเคราะห์ การคิดสร้างสรรค์ การแก้ปัญหา การสื่อสาร การทำงานร่วมกัน การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และทักษะการเป็นผู้ประกอบการ ตามแนวทางการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑
๔. เพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพและการสร้างมูลค่าเพิ่มจากทรัพยากรในท้องถิ่น โดยให้ผู้เรียนสามารถร่วมพัฒนา ผลิตภัณฑ์ใส่อั่วลำไยสีทอง ตั้งแต่การศึกษาภูมิปัญญา การผลิต การออกแบบบรรจุภัณฑ์ การสร้างตราสินค้า การคำนวณต้นทุน และการนำเสนอผลิตภัณฑ์
๕. เพื่อปลูกฝังให้ผู้เรียนเกิดความรัก ความภาคภูมิใจ และมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ สืบสาน และต่อยอดภูมิปัญญาด้านอาหารล้านนา ซึ่งเป็นอัตลักษณ์สำคัญของชุมชนเทศบาลตำบลอุโมงค์และจังหวัดลำพูน
๖. เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ราษฎร์ท้องถิ่น ผู้ประกอบการ หน่วยงานภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคีเครือข่าย ในการร่วมจัดการเรียนรู้และพัฒนาคุณภาพผู้เรียน
๗. เพื่อส่งเสริมและยกระดับ Soft Power ด้านอาหารล้านนา ผ่านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ “ใส่อั่วลำไยสีทอง” ให้เป็นสื่อการเรียนรู้และผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ที่สะท้อนอัตลักษณ์ของจังหวัดลำพูน สามารถต่อยอดสู่การสร้างอาชีพ สร้างรายได้ และการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน

เข้าร่วมแข่งขันประกวดเมนูใส่อั่ว อาหารสร้างสรรค์ งานสืบสานวัฒนธรรมปิงห่าง - ใส่อั่วหละปุ่น ครั้งที่ ๒๐ ประจำปี ๒๕๖๗

๑.๒ เป้าหมายการพัฒนา

๑) เป้าหมายเชิงปริมาณ

๑. ผู้เรียนร้อยละ ๘๕ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด
๒. ผู้เรียนร้อยละ ๘๕ สามารถผลิตไส้อั่วลำไยสีทอง ได้ตามมาตรฐานที่กำหนด
๓. ผู้เรียนร้อยละ ๘๕ มีทักษะการเป็นผู้ประกอบการ สามารถคำนวณต้นทุน กำหนดราคา และจำหน่ายผลิตภัณฑ์ได้
๔. ผู้เรียนร้อยละ ๘๕ มีสมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ S-A-U-S-A-G-E Model
๕. โรงเรียนสามารถพัฒนาผลิตภัณฑ์ต้นแบบได้น้อยกว่า ๑ ผลิตภัณฑ์ ที่มีบรรจุภัณฑ์และตราสินค้าของโรงเรียน พร้อมนำออกเผยแพร่และจำหน่าย
๖. โรงเรียนสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับผู้ปกครอง ราชภัฏท้องถิ่น ผู้ประกอบการไส้อั่วในเขตเทศบาล ตำบลโหม่งค์ หน่วยงานภาครัฐ และภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง ไม่น้อยกว่า ๕ เครือข่าย เพื่อร่วมสนับสนุนการจัดการเรียนรู้และพัฒนาผู้เรียน

๒) เป้าหมายเชิงคุณภาพ

๑. ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับภูมิปัญญาด้านอาหารล้านนา และเห็นคุณค่าของภูมิปัญญาการทำไส้อั่ว ซึ่งเป็นอัตลักษณ์สำคัญของชุมชน สามารถนำองค์ความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตและต่อยอดเป็นแนวคิดในการสร้างอาชีพได้
๒. ผู้เรียนมีสมรรถนะสำคัญตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยเฉพาะด้านการคิดวิเคราะห์ การคิดสร้างสรรค์ การแก้ปัญหา การสื่อสาร การทำงานร่วมกัน และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้เชิงรุกด้วย S-A-U-S-A-G-E Model
๓. ผู้เรียนมีทักษะอาชีพและทักษะการเป็นผู้ประกอบการ สามารถวางแผน ผลิต พัฒนาผลิตภัณฑ์ ออกแบบบรรจุภัณฑ์ สร้างตราสินค้า และนำเสนอผลิตภัณฑ์ไส้อั่วลำไยสีทอง ได้อย่างสร้างสรรค์และเหมาะสมกับบริบทของท้องถิ่น ทำให้ผลิตภัณฑ์ไส้อั่วลำไยสีทอง เป็นต้นแบบของการสร้างมูลค่าเพิ่มจากภูมิปัญญาและทรัพยากรในท้องถิ่น สะท้อนอัตลักษณ์ของชุมชนและจังหวัดลำพูน และสามารถใช้เป็นสื่อในการเผยแพร่ Soft Power ด้านอาหารล้านนา สู่สังคมในวงกว้าง
๔. ผู้เรียนเกิดความรัก ความภาคภูมิใจ และมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ สืบสาน และต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่น ตระหนักถึงคุณค่าของทรัพยากรในชุมชน และมีส่วนร่วมในการส่งเสริม Soft Power ด้านอาหารล้านนาของจังหวัดลำพูน
๕. โรงเรียนมีรูปแบบการจัดการเรียนรู้ S-A-U-S-A-G-E Model ที่เป็นนวัตกรรมและแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practice) สามารถใช้พัฒนาคุณภาพผู้เรียน ขยายผลสู่ระดับชั้นอื่น และเผยแพร่ให้สถานศึกษาอื่นนำไปประยุกต์ใช้ได้
๖. โรงเรียน ชุมชน ผู้ปกครอง ราชภัฏท้องถิ่น ผู้ประกอบการ และภาคีเครือข่าย เกิดความร่วมมือในการจัดการเรียนรู้และร่วมอนุรักษ์ภูมิปัญญาด้านอาหารล้านนา ส่งผลให้เกิดความเข้มแข็งของเครือข่ายการศึกษาและการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน

๒. หลักการ ทฤษฎี และแนวคิดในการพัฒนา

การพัฒนานวัตกรรม “ใส่่อล้าโยสีทอง นวัตกรรมจัดการการเรียนรู้เชิงรุกเพื่ออนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น สร้างทักษะอาชีพ และส่งเสริม Soft Power ด้านอาหารล้านนา ด้วย S - A - U - S - A - G - E Model” ยึดหลักการจัดการศึกษาที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะในการเรียนรู้และการประกอบอาชีพ โดยเชื่อมโยงองค์ความรู้ในห้องเรียนกับบริบทของชุมชน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้จากการลงมือปฏิบัติจริง ผ่านการคิด วิเคราะห์ ทดลอง แก้ปัญหา แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และสะท้อนผลการเรียนรู้ด้วยตนเอง ทั้งนี้ การพัฒนานวัตกรรมได้ บูรณาการหลักการ ทฤษฎี และแนวคิดสำคัญ ดังต่อไปนี้

๒.๑ หลักการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

โรงเรียนอนุบาลเมืองลำพูน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ โดยยึดหลักการ จัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้คิด ลงมือปฏิบัติจริง สืบค้น ทดลอง แก้ปัญหา แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และสะท้อนผลการเรียนรู้ด้วยตนเอง ครูทำหน้าที่ เป็นผู้ออกแบบกระบวนการเรียนรู้และเป็นผู้สนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีความหมาย

การพัฒนานวัตกรรม “ใส่่อล้าโยสีทอง” ได้นำบริบทของโรงเรียนอนุบาลเมืองลำพูนและชุมชนมาเป็นฐานในการจัดการเรียนรู้ โดยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสถานการณ์จริงเกี่ยวกับภูมิปัญญาการทำใส่่อล้านนา ศึกษา วัตถุดิบในท้องถิ่น เช่น ลำไยจังหวัดลำพูน ฝึกปฏิบัติการผลิต พัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ ออกแบบบรรจุภัณฑ์ และนำเสนอผลงาน ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดทักษะการคิดสร้างสรรค์ การทำงานร่วมกัน การแก้ปัญหา และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้

๒.๒ ทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ (Constructivism)

การพัฒนานวัตกรรม “ใส่่อล้าโยสีทอง” ใช้ทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ (Constructivism) เป็นแนวทางสำคัญในการจัดการเรียนรู้ โดยมีแนวคิดที่ผู้เรียนไม่ได้เป็นเพียงผู้รับความรู้จากครู แต่เป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตนเอง จากประสบการณ์เดิม เชื่อมโยงกับประสบการณ์ใหม่ ผ่านกระบวนการคิด วิเคราะห์ ทดลอง และสรุปองค์ความรู้ด้วยตนเอง โรงเรียนจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง เช่น การศึกษาความเป็นมาของอาหารล้านนา การเรียนรู้กระบวนการทำใส่่อจากภูมิปัญญาชุมชน การทดลองพัฒนาสูตรใส่่อที่ผสมผสานลำไย การเรียนรู้เรื่องคุณค่าทางโภชนาการ การคำนวณต้นทุน การออกแบบผลิตภัณฑ์ และการนำเสนอผลงาน ทำให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้จากกลุ่มสาระต่าง ๆ เช่น วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษาไทย การงานอาชีพ ศิลปะ และเทคโนโลยี เกิดเป็นองค์ความรู้ใหม่ที่สามารถนำไปใช้ได้จริง

๒.๓ แนวคิดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน (Community-Based Learning)

โรงเรียนอนุบาลเมืองลำพูน มีแนวคิดในการจัดการศึกษาโดยเชื่อมโยงโรงเรียนกับชุมชน เนื่องจากชุมชนเป็นพื้นที่ที่มีทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านอาหารล้านนา โดยเฉพาะการผลิตไส้อั่ว ซึ่งเป็นอาหารพื้นเมืองที่ได้รับการยอมรับและเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตของคนในชุมชน การจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐานเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากบุคคลจริงและสถานที่จริง เช่น การเรียนรู้จากปราชญ์ชุมชน กลุ่มอาชีพในท้องถิ่นและผู้ปกครอง ผ่านกิจกรรมการสัมภาษณ์ การสังเกต การฝึกปฏิบัติ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน ผู้เรียนจึงเกิดความเข้าใจในรากเหง้าทางวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่น และสามารถนำองค์ความรู้จากชุมชนมาต่อยอดเป็นผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ที่สะท้อนอัตลักษณ์ของจังหวัดลำพูน

๒.๔ แนวคิดการพัฒนาทักษะอาชีพและการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurship Education)

โรงเรียนอนุบาลเมืองลำพูนให้ความสำคัญกับการพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะอาชีพและแนวคิดการเป็นผู้ประกอบการ โดยมุ่งให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ ทักษะ และทรัพยากรในท้องถิ่นมาสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มผ่านกระบวนการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับการประกอบอาชีพจริง นวัตกรรม “ไส้อั่วลำไยสีทอง” ส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้กระบวนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ ได้แก่ การศึกษาความต้องการของผู้บริโภค การเลือกใช้วัตถุดิบในท้องถิ่น การวางแผนการผลิต การควบคุมคุณภาพ การคำนวณต้นทุนและกำหนดราคา การออกแบบบรรจุภัณฑ์ การสร้างตราสินค้า และการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อดิจิทัล กระบวนการดังกล่าวช่วยพัฒนาทักษะสำคัญของผู้เรียน ได้แก่ การคิดวิเคราะห์ การวางแผน การตัดสินใจ ความรับผิดชอบ ความคิดสร้างสรรค์ และการทำงานเป็นทีม ซึ่งเป็นพื้นฐานของการเป็นผู้ประกอบการที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในอนาคต

๒.๕ แนวคิด Soft Power และการเพิ่มมูลค่าภูมิปัญญาท้องถิ่น

การพัฒนานวัตกรรม “ไส้อั่วลำไยสีทอง” สอดคล้องกับแนวคิด Soft Power ที่มุ่งนำทุนทางวัฒนธรรม อัตลักษณ์ และภูมิปัญญาของท้องถิ่นมาเผยแพร่และสร้างคุณค่าในระดับที่กว้างขึ้น โดยใช้เอกลักษณ์ด้านอาหารล้านนาของจังหวัดลำพูนเป็นฐานในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ โรงเรียนอนุบาลเมืองลำพูนได้นำภูมิปัญญาการทำไส้อั่วของชุมชนในเขตเทศบาลตำบลอุโมงค์ มาผสมผสานกับทรัพยากรสำคัญของจังหวัดลำพูน คือ ลำไย ซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจและอัตลักษณ์ของจังหวัด จนเกิดเป็นผลิตภัณฑ์ “ไส้อั่วลำไยสีทอง” ที่มีความโดดเด่นทั้งด้านรสชาติ เรื่องราว และคุณค่าทางวัฒนธรรม แนวคิดดังกล่าวช่วยให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญของภูมิปัญญาท้องถิ่น เกิดความภาคภูมิใจในชุมชนของตนเอง และเรียนรู้การเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ผ่านความคิดสร้างสรรค์ การออกแบบ และการใช้เทคโนโลยีในการเผยแพร่ เพื่อส่งเสริมอาหารล้านนาให้เป็น Soft Power ของจังหวัดลำพูน

๒.๖ แนวคิด S-A-U-S-A-G-E Model

โรงเรียนอนุบาลเมืองลำพูนได้พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ S-A-U-S-A-G-E Model เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในการพัฒนานวัตกรรม “ไส้อั่วลำไยสีทอง” โดยบูรณาการแนวคิดการเรียนรู้เชิงรุก การสร้างองค์ความรู้ การเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน การพัฒนาทักษะอาชีพ และการส่งเสริม Soft Power เข้าด้วยกัน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนและชุมชน ซึ่งประกอบด้วย

S – Study Local Wisdom : ศึกษาภูมิปัญญาและบริบทชุมชน

A – Active Learning : เรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติ

U – Upgrade Local Product : พัฒนาผลิตภัณฑ์และเพิ่มมูลค่า

S – Smart Branding : สร้างอัตลักษณ์และตราสินค้า

A – Advertising & Online Marketing : ประชาสัมพันธ์และการตลาดดิจิทัล

G – Generate Income : สร้างอาชีพและรายได้

E – Evaluation for Sustainability : ประเมินผลและพัฒนาสู่ความยั่งยืน

ดังนั้น S-A-U-S-A-G-E Model จึงเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนอนุบาลเมืองลำพูนและชุมชนเทศบาลตำบลอุโมงค์ เนื่องจากการเชื่อมโยงองค์ความรู้ในห้องเรียนกับภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะชีวิต ทักษะอาชีพ ความคิดสร้างสรรค์ และความภาคภูมิใจในอัตลักษณ์ของชุมชน พร้อมทั้งร่วมอนุรักษ์และต่อยอดภูมิปัญญาอาหารล้านนาให้เกิดคุณค่าอย่างยั่งยืนต่อไป

๓. ตัวชี้วัด หลักการ ทฤษฎี แนวคิดในการพัฒนา และการออกแบบแนวทางการพัฒนา

การพัฒนานวัตกรรม ไส้อั่วลำไยสีทอง นวัตกรรมจัดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่ออนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น สร้างทักษะอาชีพ และส่งเสริม Soft Power ด้านอาหารล้านนา ด้วย S - A - U - S - A - G - E Model ได้กำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จของการดำเนินงานให้สอดคล้องกับนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๐) และเป้าหมายการพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ ๒๑ โดยมุ่งให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ทักษะอาชีพ สมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์จากการเรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติจริง เกิดความภาคภูมิใจในภูมิปัญญาท้องถิ่น ควบคู่กับการส่งเสริม Soft Power ของจังหวัดลำพูน

๓.๑ ตัวชี้วัดความสำเร็จ

๑) ตัวชี้วัดด้านผู้เรียน

๑. ผู้เรียนร้อยละ ๘๕ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด
๒. ผู้เรียนร้อยละ ๘๕ สามารถผลิตไส้อั่วลำไยสีทอง ได้ตามมาตรฐานที่กำหนด
๓. ผู้เรียนร้อยละ ๘๕ มีทักษะการเป็นผู้ประกอบการ สามารถคำนวณต้นทุน กำหนดราคา และจำหน่ายผลิตภัณฑ์ได้

๔. ผู้เรียนร้อยละ ๘๕ มีสมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ S-A-U-S-A-G-E Model

๒) ตัวชี้วัดด้านครู

๑. ครูสามารถจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning โดยใช้บริบทชุมชนเป็นฐาน
๒. ครูพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ที่บูรณาการเรื่องใส่แวลัพูนกับทุกกลุ่มสาระ
๓. ครูใช้การวัดและประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment)
๔. ครูร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผ่าน PLC และพัฒนานวัตกรรมอย่างต่อเนื่อง

๓) ตัวชี้วัดด้านสถานศึกษาและชุมชน

๑. โรงเรียนสามารถพัฒนาผลิตภัณฑ์ต้นแบบได้อย่างน้อย ๑ ผลิตภัณฑ์ ที่มีบรรจุภัณฑ์และตราสินค้าของโรงเรียน พร้อมนำออกเผยแพร่และจำหน่าย
๒. โรงเรียนสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับผู้ปกครอง ปรากฏท้องถิ่น ผู้ประกอบการใส่แวลัพูนในเขตเทศบาล ตำบลโมม่งค์ หน่วยงานภาครัฐ และภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง ไม่น้อยกว่า ๕ เครือข่าย เพื่อร่วมสนับสนุนการจัดการเรียนรู้และพัฒนาผู้เรียน

๓.๒ หลักการ ทฤษฎี และแนวคิดในการพัฒนา

การพัฒนานวัตกรรม “ใส่แวลัพูนใส่สีทอง นวัตกรรมจัดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่ออนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น สร้างทักษะอาชีพ และส่งเสริม Soft Power ด้านอาหารล้านนา ด้วย S - A - U - S - A - G - E Model” ยึดหลักการจัดการศึกษาที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะในการเรียนรู้และการประกอบอาชีพ โดยเชื่อมโยงองค์ความรู้ในห้องเรียนกับบริบทของชุมชน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้จากการลงมือปฏิบัติจริง ผ่านการคิด วิเคราะห์ ทดลอง แก้ปัญหา แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และสะท้อนผลการเรียนรู้ด้วยตนเอง

๓.๓ การออกแบบแนวทางการพัฒนา

ใส่แวลัพูนใส่สีทอง นวัตกรรมจัดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่ออนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น สร้างทักษะอาชีพ และส่งเสริม Soft Power ด้านอาหารล้านนา ด้วย S - A - U - S - A - G - E Model ได้แก่

S – Study Local Wisdom : ศึกษาภูมิปัญญาและบริบทชุมชน

A – Active Learning : เรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติ

U – Upgrade Local Product : พัฒนาผลิตภัณฑ์และเพิ่มมูลค่า

S – Smart Branding : สร้างอัตลักษณ์และตราสินค้า

A – Advertising & Online Marketing : ประชาสัมพันธ์และการตลาดดิจิทัล

G – Generate Income : สร้างอาชีพและรายได้

E – Evaluation for Sustainability : ประเมินผลและพัฒนาสู่ความยั่งยืน

๔. การมีส่วนร่วมในการพัฒนา

การพัฒนานวัตกรรม “ใส่awl้าโยสีทอง : นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่ออนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น สร้างทักษะอาชีพ และส่งเสริม Soft Power ด้านอาหารล้านนา ด้วย S-A-U-S-A-G-E Model” ของโรงเรียนอนุบาลเมืองลำพูน มุ่งเน้นการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Management) โดยเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วน ได้แก่ ผู้บริหาร ครู ผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชน ปรารชญ์ท้องถิ่น ผู้ประกอบการใส่awl หน่วยงานภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคีเครือข่าย ร่วมกันวางแผน ดำเนินงาน ติดตาม ประเมินผล และพัฒนานวัตกรรมอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้การจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนอนุบาลเมืองลำพูนและชุมชน ซึ่งมีชื่อเสียงด้านภูมิปัญญาการทำใส่awl้านนาและเป็นแหล่งผลิตใส่awlที่สำคัญของจังหวัดลำพูน

๔.๑ การมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษา

ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้นำในการกำหนดนโยบายและทิศทางการพัฒนานวัตกรรม สนับสนุนการจัดการเรียนรู้เชิงรุกตามแนวทาง S-A-U-S-A-G-E Model ส่งเสริมการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นฐานการเรียนรู้ สนับสนุนงบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ และแหล่งเรียนรู้ ตลอดจนสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับเทศบาลตำบลอุโมงค์ ผู้ประกอบการใส่awl และหน่วยงานภายนอก เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

๔.๒ การมีส่วนร่วมของครู

ครูร่วมกันวิเคราะห์หลักสูตร ออกแบบหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ พัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเครื่องมือวัดและประเมินผล จัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุกที่เชื่อมโยงกับภูมิปัญญาท้องถิ่น พร้อมทั้งทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator) ส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติจริง และร่วมสะท้อนผลการดำเนินงานเพื่อนำไปสู่การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

๔.๓ การมีส่วนร่วมของผู้เรียน

ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ผ่านการศึกษาค้นคว้า การลงพื้นที่เรียนรู้จากปรารชญ์ท้องถิ่น การฝึกปฏิบัติการผลิต ใส่awl้าโยสีทอง การออกแบบบรรจุภัณฑ์ การสร้างตราสินค้า การประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อดิจิทัล และการนำเสนอผลงาน โดยผู้เรียนได้ร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมตัดสินใจ และร่วมประเมินผลการเรียนรู้ ส่งผลให้เกิดทักษะการคิดวิเคราะห์ ความคิดสร้างสรรค์ การทำงานเป็นทีม และทักษะการเป็นผู้ประกอบการ

๔.๔ การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชน

ผู้ปกครอง ปรารชญ์ชาวบ้าน กลุ่มวิสาหกิจชุมชน และผู้ประกอบการในพื้นที่ ร่วมถ่ายทอดองค์ความรู้เกี่ยวกับการคัดเลือกวัตถุดิบ การแปรรูปอาหาร เทคนิคการผลิต และการพัฒนาผลิตภัณฑ์ รวมทั้งสนับสนุนวัตถุดิบ อุปกรณ์ และเป็นพี่เลี้ยงในการฝึกปฏิบัติของผู้เรียน ตลอดจนร่วมประชาสัมพันธ์และจำหน่ายผลิตภัณฑ์ เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงการเรียนรู้ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนอย่างเป็นรูปธรรม

๔.๕ การมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่าย

โรงเรียนได้รับความร่วมมือจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต ๑ เทศบาลตำบล อุโมงค์ หน่วยงานภาครัฐ สถาบันการศึกษา ภาคเอกชน วิสาหกิจชุมชน และผู้ประกอบการในพื้นที่ ในการให้ คำปรึกษาทางวิชาการ สนับสนุนวิทยากร งบประมาณ แหล่งเรียนรู้ และการเผยแพร่ผลงานของผู้เรียน รวมทั้งร่วม ประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์และกิจกรรมของโรงเรียน เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนอย่าง ต่อเนื่อง

๔.๖ ผลที่เกิดจากการมีส่วนร่วม

การดำเนินงานแบบมีส่วนร่วมก่อให้เกิดความร่วมมือที่เข้มแข็งระหว่างโรงเรียน ครอบครัว ชุมชน และ ภาคีเครือข่าย ทำให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์การเรียนรู้จากสถานการณ์จริง มีความรู้ ทักษะอาชีพ และทักษะการ เป็นผู้ประกอบการ พร้อมทั้งเกิดความรักและความภาคภูมิใจในภูมิปัญญาท้องถิ่น โรงเรียนมีนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่ สามารถบูรณาการการเรียนรู้กับภูมิปัญญา การทำไส้อั่วของชุมชนเทศบาลตำบลอุโมงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ขณะเดียวกัน ชุมชนมีบทบาทในการร่วม พัฒนาการศึกษาร่วมสืบสานอัตลักษณ์ด้านอาหารล้านนา ส่งผลให้เกิดการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น การสร้าง มูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ และการส่งเสริม Soft Power ด้านอาหารล้านนา อย่างยั่งยืน

๕. การนำไปใช้

โรงเรียนอนุบาลเมืองลำพูนได้นำนวัตกรรม S-A-U-S-A-G-E Model ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้แบบ บูรณาการ โดยเชื่อมโยงกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น การงานอาชีพ วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษาไทย สังคมศึกษา ศิลปะ และเทคโนโลยี เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านการปฏิบัติจริงและแก้ปัญหาจาก สถานการณ์จริง

โรงเรียนใช้ภูมิปัญญาการทำไส้อั่ว เป็นฐานการเรียนรู้ ควบคู่กับการนำลำไยซึ่งเป็นผลผลิตสำคัญของ จังหวัดลำพูนมาพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ “ไส้อั่วลำไยสีทอง” เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเรียนรู้ตั้งแต่การศึกษาภูมิปัญญา การผลิต การออกแบบผลิตภัณฑ์ การสร้างตราสินค้า การประชาสัมพันธ์ และการนำเสนอผลงาน

นอกจากนี้ โรงเรียนยังนำผลงานของผู้เรียนไปจัดแสดงในกิจกรรมของโรงเรียน งานวิชาการ งานของ เทศบาลตำบลอุโมงค์ และกิจกรรมของชุมชน รวมทั้งเผยแพร่ผ่านสื่อดิจิทัลและเครือข่ายทางการศึกษา เพื่อ แลกเปลี่ยนเรียนรู้และขยายผลสู่สถานศึกษาอื่น

๖. การประเมินและการปรับปรุง

โรงเรียนอนุบาลเมืองลำพูนดำเนินการประเมินผลนวัตกรรมโดยใช้วงจรคุณภาพ PDCA (Plan-Do-Check-Act) เป็นกลไกในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

การประเมินครอบคลุมทั้งผลลัพธ์ด้านผู้เรียน ครู โรงเรียน และชุมชน โดยใช้เครื่องมือที่หลากหลาย ได้แก่ แบบทดสอบก่อน-หลังเรียน แบบประเมินสมรรถนะ แบบประเมินทักษะอาชีพ แบบสังเกตพฤติกรรม แบบ ประเมินผลงาน (Rubrics) แบบสอบถามความพึงพอใจ และการสะท้อนผลการเรียนรู้ของผู้เรียน รวมถึงการ ประเมินคุณภาพของผลิตภัณฑ์ “ไส้อั่วลำไยสีทอง”

ผลการประเมินถูกนำมาวิเคราะห์ร่วมกันระหว่างผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง ประชาชนท้องถิ่น และภาคีเครือข่าย เพื่อนำข้อเสนอแนะไปปรับปรุงกิจกรรมการเรียนรู้ พัฒนารูปแบบ S-A-U-S-A-G-E Model ให้เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนและความต้องการของผู้เรียนอยู่เสมอ ส่งผลให้นวัตกรรมมีคุณภาพ สามารถขยายผลได้ และเกิดความยั่งยืนทั้งด้านการจัดการศึกษา การอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น และการส่งเสริม Soft Power ด้านอาหารล้านนาของจังหวัดลำพูน

องค์ประกอบที่ ๓ ด้านผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานตามรูปแบบหรือแนวทางการพัฒนานวัตกรรมการศึกษา

การดำเนินนวัตกรรม “ใส่หัวใจใส่สีทอง : นวัตกรรมจัดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่ออนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น สร้างทักษะอาชีพ และส่งเสริม Soft Power ด้านอาหารล้านนา ด้วย S-A-U-S-A-G-E Model” ของโรงเรียนอนุบาลเมืองลำพูน เป็นการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเชื่อมโยงหลักสูตรสถานศึกษากับบริบทของท้องถิ่น โดยใช้ภูมิปัญญาการทำใส่awl้านนาในพื้นที่เทศบาลตำบลโม่งค์เป็นฐานการเรียนรู้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดองค์ความรู้ ทักษะอาชีพ ทักษะการคิดสร้างสรรค์ และความภาคภูมิใจในอัตลักษณ์ของชุมชน

ผลจากการดำเนินงานก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาอย่างเป็นรูปธรรมทั้งในระดับสถานศึกษา ครูผู้สอน ผู้เรียน และเครือข่ายความร่วมมือ โดยมีรายละเอียดดังนี้

๓.๑ ผลที่เกิดขึ้นกับสถานศึกษา

๑. ข้อมูลสารสนเทศของสถานศึกษา

โรงเรียนอนุบาลเมืองลำพูนมีการพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อใช้เป็นฐานในการบริหารจัดการและพัฒนานวัตกรรมการศึกษาอย่างเป็นระบบ โดยดำเนินการรวบรวม วิเคราะห์ และจัดเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน ได้แก่ ข้อมูลพื้นฐานของสถานศึกษา ข้อมูลบริบทชุมชนและแหล่งเรียนรู้ท้องถิ่น ข้อมูลความต้องการและความสนใจของผู้เรียน ข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ข้อมูลสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ข้อมูลทักษะอาชีพ ผลงานการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ และข้อมูลจากการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ชุมชน และภาคีเครือข่าย

ข้อมูลสารสนเทศดังกล่าวถูกนำมาใช้ในการวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการจำเป็น (Need Assessment) เพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนานวัตกรรม S-A-U-S-A-G-E Model ให้เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนอนุบาลเมืองลำพูน รวมทั้งใช้เป็นข้อมูลประกอบการวางแผนการจัดการเรียนรู้ การกำหนดเป้าหมายการพัฒนาผู้เรียน การติดตามความก้าวหน้า และการประเมินผลการดำเนินงาน

ผลที่เกิดขึ้น คือ โรงเรียนมีฐานข้อมูลที่สามารถนำไปใช้ในการบริหารจัดการศึกษาเชิงคุณภาพ มีข้อมูลสนับสนุนการตัดสินใจของผู้บริหาร ครู และผู้เกี่ยวข้อง ทำให้การดำเนินงานมีทิศทางชัดเจน สามารถพัฒนาผู้เรียนได้ตรงตามศักยภาพและสอดคล้องกับบริบทของท้องถิ่น

๒. การบริหารจัดการสถานศึกษา การจัดการเรียนรู้ การนิเทศ ติดตาม และประเมินผล

โรงเรียนอนุบาลเมืองลำพูนดำเนินการบริหารจัดการนวัตกรรมการศึกษาโดยใช้แนวคิดการบริหารแบบมีส่วนร่วม (Participatory Management) และการบริหารงานตามวงจรคุณภาพ PDCA (Plan-Do-Check-Act) เพื่อให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพและเกิดความยั่งยืน

ในขั้นวางแผน (Plan) โรงเรียนศึกษานโยบายด้านการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน วิเคราะห์บริบทของสถานศึกษาและชุมชน สำรวจภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการทำไส้อั่วล้านนา และกำหนดเป้าหมายการพัฒนานวัตกรรมร่วมกันระหว่างผู้บริหาร ครู ผู้เรียน ผู้ปกครอง และภาคีเครือข่าย

ในขั้นดำเนินการ (Do) โรงเรียนส่งเสริมให้ครูนำรูปแบบ S-A-U-S-A-G-E Model ไปใช้ในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) โดยบูรณาการองค์ความรู้จากหลายกลุ่มสาระการเรียนรู้ผ่านกระบวนการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง การลงมือปฏิบัติ และการเรียนรู้ร่วมกับชุมชน

ในขั้นตรวจสอบ (Check) โรงเรียนดำเนินการนิเทศภายใน ติดตามการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ประเมินผลการดำเนินงาน และรวบรวมข้อมูลสะท้อนกลับจากครู ผู้เรียน ผู้ปกครอง และเครือข่าย เพื่อวิเคราะห์ผลสำเร็จและประเด็นที่ควรพัฒนา

ในขั้นปรับปรุงพัฒนา (Act) โรงเรียนนำผลการประเมินมาปรับปรุงรูปแบบกิจกรรม สื่อการเรียนรู้ เครื่องมือวัดและประเมินผล รวมถึงพัฒนากระบวนการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ผลจากการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ ทำให้โรงเรียนสามารถขับเคลื่อนนวัตกรรมได้อย่างต่อเนื่อง เกิดวัฒนธรรมการทำงานร่วมกัน และสามารถยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาและบริบทของโรงเรียน

๓. การมีเครือข่ายการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา

โรงเรียนอนุบาลเมืองลำพูนได้สร้างและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานนวัตกรรม โดยได้รับความร่วมมือจากหลายภาคส่วน ได้แก่ ผู้ปกครอง ราษฎรท้องถิ่น ผู้ประกอบการไส้อั่วในพื้นที่เทศบาลตำบลอุโมงค์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต ๑ หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และเครือข่ายสถานศึกษา

เครือข่ายมีบทบาทในการสนับสนุนองค์ความรู้ ถ่ายทอดประสบการณ์จริงเกี่ยวกับภูมิปัญญาการทำไส้อั่วล้านนา ให้คำแนะนำด้านกระบวนการผลิต การเลือกใช้วัตถุดิบ การพัฒนาผลิตภัณฑ์ การสร้างมูลค่าเพิ่ม และการส่งเสริมช่องทางการเผยแพร่ผลงานของผู้เรียน

การมีส่วนร่วมของเครือข่ายส่งผลให้โรงเรียนสามารถจัดการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับชีวิตจริงของผู้เรียน เกิดแหล่งเรียนรู้ภายนอกสถานศึกษา และสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ทำให้การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนเป็นภารกิจร่วมกันของทุกภาคส่วน

๔. การยอมรับที่มีต่อสถานศึกษา

จากการดำเนินนวัตกรรมอย่างต่อเนื่อง โรงเรียนอนุบาลเมืองลำพูนได้รับการยอมรับจากผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในฐานะสถานศึกษาที่สามารถนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างสร้างสรรค์และมีคุณค่า

โรงเรียนมีภาพลักษณ์เป็นสถานศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้จากบริบทจริง พัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะชีวิต ทักษะอาชีพ และสมรรถนะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ โดยเฉพาะการนำองค์ความรู้ด้านอาหารล้านนามาต่อยอดเป็นผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์

นอกจากนี้ ผลงานนวัตกรรม “ไส้อั่วลำไยสีทอง” ยังสามารถใช้เป็นแนวทางปฏิบัติที่ดี (Best Practice) สำหรับการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาการ และเป็นต้นแบบให้แก่สถานศึกษาอื่นที่สนใจนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการพัฒนาการศึกษา ผู้เรียนสร้างรายได้จากผลิตภัณฑ์ และโรงเรียนเป็นต้นแบบด้านการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างอาชีพและพัฒนา Soft Power ของชุมชน

๓.๒ ผลที่เกิดขึ้นกับครูผู้สอน

๕. การออกแบบการจัดการเรียนรู้

ครูผู้สอนมีความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยนำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน หลักสูตรสถานศึกษา และบริบทของชุมชนมาวิเคราะห์และเชื่อมโยงเข้าด้วยกัน ครูออกแบบหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการโดยใช้ S-A-U-S-A-G-E Model เป็นกรอบแนวคิดในการจัดกิจกรรม ตั้งแต่การสร้างความรู้ความตระหนักเกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่น การศึกษาค้นคว้า การวิเคราะห์ข้อมูล การลงมือปฏิบัติ การสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ การนำเสนอ และการประเมินผล ส่งผลให้ครูสามารถจัดการเรียนรู้ที่มีความหมาย เชื่อมโยงกับประสบการณ์จริงของผู้เรียน และส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

๖. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ครูสามารถออกแบบและจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตาม S-A-U-S-A-G-E Model ได้อย่างเป็นระบบ และสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ผ่านกระบวนการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง เช่น การศึกษาประวัติและความสำคัญของไส้อั่วล้านนา การเรียนรู้จากปราชญ์ท้องถิ่น การทดลองพัฒนาสูตรไส้อั่วลำไย การออกแบบบรรจุภัณฑ์ การสร้างสื่อประชาสัมพันธ์ และการนำเสนอผลงาน

กิจกรรมดังกล่าวช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีทักษะการคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา การสื่อสาร และการทำงานเป็นทีม อีกทั้งทำให้ครูสามารถจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม

๗. การพัฒนาสื่อการเรียนรู้

ครูผู้สอนได้ร่วมกันพัฒนาและใช้สื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งในและนอกห้องเรียน ได้แก่ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เกี่ยวกับไส้อั่วลำไยสีทอง สื่อดิจิทัล คลิปวิดีโอขั้นตอนการผลิต อินโฟกราฟิก แหล่งเรียนรู้ออนไลน์ แบบฝึกปฏิบัติ คู่มือการเรียนรู้ และสื่อจากภูมิปัญญาท้องถิ่น

สื่อการเรียนรู้ดังกล่าว ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง เกิดความเข้าใจในกระบวนการผลิตและการพัฒนาผลิตภัณฑ์อย่างเป็นขั้นตอน รวมทั้งส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้และการสื่อสารผลงาน

๘. การวัดและประเมินผล

ครูมีการพัฒนาระบบการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับลักษณะของนวัตกรรม โดยเน้นการประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment) และการประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ (Assessment for Learning) เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน แบบสังเกตพฤติกรรม แบบประเมินทักษะการปฏิบัติงาน แบบประเมินชิ้นงานด้วยเกณฑ์ Rubrics แฟ้มสะสมงาน การประเมินการนำเสนอผลงาน และแบบสะท้อนผลการเรียนรู้ของผู้เรียน

ผลจากการดำเนินงานทำให้ครูสามารถติดตามพัฒนาการของผู้เรียนได้อย่างรอบด้าน ทั้งด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ พร้อมนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๓.๓ ผลที่เกิดกับผู้เรียน

๙. ผู้เรียนมีผลการพัฒนาที่เกิดจากการใช้นวัตกรรม

การใช้นวัตกรรม “สัปดาห์โยโย่” ส่งผลให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาอย่างรอบด้าน ทั้งด้านความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะ โดยผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงองค์ความรู้จากหลายกลุ่มสาระการเรียนรู้กับภูมิปัญญาท้องถิ่น และสามารถนำความรู้ไปใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานได้จริง

ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านสมรรถนะสำคัญ ได้แก่ การคิดวิเคราะห์ การคิดสร้างสรรค์ การสื่อสาร การทำงานร่วมกับผู้อื่น การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ

นอกจากนี้ ผู้เรียนยังได้รับการพัฒนาด้านทักษะอาชีพและแนวคิดการเป็นผู้ประกอบการ ผ่านกระบวนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ตั้งแต่การศึกษาข้อมูล การวางแผน การผลิต การออกแบบบรรจุภัณฑ์ การสร้างตราสินค้า การประชาสัมพันธ์ และการนำเสนอผลงาน

ผลสำคัญที่เกิดขึ้น คือ ผู้เรียนเกิดความรัก ความภาคภูมิใจ และเห็นคุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านอาหารล้านนา ตระหนักถึงบทบาทของตนเองในการอนุรักษ์และต่อยอดวัฒนธรรมของชุมชน

๓.๔ การขยายผลการใช้นวัตกรรมการศึกษา

โรงเรียนอนุบาลเมืองลำพูนได้ดำเนินการขยายผลการใช้นวัตกรรม S-A-U-S-A-G-E Model โดยนำแนวทางดังกล่าวไปประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาต่าง ๆ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้จากภูมิปัญญาท้องถิ่นและการสร้างทักษะที่จำเป็นสำหรับผู้เรียน

โรงเรียนเผยแพร่ผลการดำเนินงานผ่านกิจกรรมทางวิชาการ การประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การนำเสนอผลงานในระดับเครือข่ายสถานศึกษา การเผยแพร่ผ่านเว็บไซต์และสื่อออนไลน์ของโรงเรียน รวมทั้งเปิดโอกาสให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาจากหน่วยงานอื่นเข้าศึกษาเรียนรู้แนวทางการดำเนินงาน

๔. การติดตาม ประเมินผล และพัฒนาต่อยอดนวัตกรรมอย่างต่อเนื่อง

โรงเรียนดำเนินการติดตาม ประเมินผล และพัฒนาต่อยอดนวัตกรรมอย่างต่อเนื่อง โดยใช้กระบวนการบริหารคุณภาพ PDCA เป็นแนวทางหลัก มีการนิเทศภายใน การประชุมสะท้อนผลการดำเนินงาน (Reflection) และการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้บริหาร ครู ผู้เรียน ผู้ปกครอง และภาคีเครือข่าย

ผลจากการติดตามและประเมินผลถูกนำมาใช้ในการปรับปรุงองค์ประกอบต่าง ๆ ของนวัตกรรม ได้แก่ รูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ เครื่องมือวัดและประเมินผล รวมถึงแนวทางการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพและเหมาะสมกับบริบทของชุมชน

การดำเนินงานดังกล่าวทำให้นวัตกรรมมีความยืดหยุ่น สามารถพัฒนาและต่อยอดได้อย่างต่อเนื่อง และตอบสนองต่อเป้าหมายการพัฒนาผู้เรียนในระยะยาว

๕) ผลที่เกิดจากการขยายผลนวัตกรรม

การขยายผลนวัตกรรมส่งผลให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างโรงเรียน ชุมชน และเครือข่ายทางการศึกษา เกิดการเผยแพร่แนวคิดการจัดการเรียนรู้เชิงรุกที่ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นฐาน และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในบริบทของสถานศึกษาอื่นได้

นวัตกรรมนวัตกรรม S-A-U-S-A-G-E Model ช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็งของความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ส่งเสริมการอนุรักษ์ภูมิปัญญาการทำสั้วลั๊นนา และสร้างคุณค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น

ผลสำคัญคือ โรงเรียนอนุบาลเมืองลำพูนได้รับการยอมรับในฐานะสถานศึกษาที่สามารถบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการจัดการเรียนรู้สมัยใหม่ พัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะ ทักษะอาชีพ ความคิดสร้างสรรค์ และมีส่วนร่วมในการส่งเสริม Soft Power ด้านอาหารลั๊นนา ให้เกิดความยั่งยืนต่อไป

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (๒๕๕๑). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (๒๕๖๐). **มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๐)**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (๒๕๖๖). **นโยบายและจุดเน้นการจัดการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗**. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (๒๕๖๕). **แนวทางการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เพื่อพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน**. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (๒๕๖๖). **นโยบายและจุดเน้นของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗**. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (๒๕๖๐). **แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙**. กรุงเทพมหานคร: บริษัท 프리ทวอนกราฟฟิค จำกัด.
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (๒๕๖๑). **ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐)**. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (องค์การมหาชน). (๒๕๖๕). **เศรษฐกิจสร้างสรรค์และการขับเคลื่อน Soft Power ของประเทศไทย**. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (องค์การมหาชน).
- สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดลำพูน. (๒๕๖๖). **ข้อมูลภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมและอัตลักษณ์อาหารล้านนาของจังหวัดลำพูน**. ลำพูน: สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดลำพูน.
- สำนักงานเกษตรจังหวัดลำพูน. (๒๕๖๖). **ข้อมูลการผลิตลำไยจังหวัดลำพูนและแนวทางการเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร**. ลำพูน: สำนักงานเกษตรจังหวัดลำพูน.
- สำนักงานพาณิชย์จังหวัดลำพูน. (๒๕๖๖). **ข้อมูลผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) และแนวทางการส่งเสริมการตลาดผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นจังหวัดลำพูน**. ลำพูน: สำนักงานพาณิชย์จังหวัดลำพูน.
- เทศบาลตำบลอุโมงค์. (๒๕๖๖). **ข้อมูลพื้นฐานชุมชน ประวัติความเป็นมา และภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านอาหารพื้นเมืองล้านนา ตำบลอุโมงค์ อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน**. ลำพูน: เทศบาลตำบลอุโมงค์.
- มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. (๒๕๖๕). **องค์ความรู้ด้านอาหารพื้นเมืองล้านนา การพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหาร และการเพิ่มมูลค่าภูมิปัญญาท้องถิ่น**. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- มหาวิทยาลัยแม่โจ้. (๒๕๖๕). **งานวิจัยและองค์ความรู้ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารพื้นเมืองล้านนา การแปรรูปอาหาร และการสร้างมูลค่าเพิ่มจากวัตถุดิบท้องถิ่น**. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- กรมส่งเสริมวัฒนธรรม. (๒๕๖๕). **มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมด้านอาหารและแนวทางการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น**. กรุงเทพมหานคร: กรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม.

- Bonwell, C. C., & Eison, J. A. (1991). **Active Learning: Creating Excitement in the Classroom.** Washington, DC: George Washington University.
- Kolb, D. A. (1984). **Experiential Learning: Experience as the Source of Learning and Development.** Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.
- Piaget, J. (1952). **The Psychology of the Child.** New York: Basic Books.
- Vygotsky, L. S. (1978). **Mind in Society: The Development of Higher Psychological Processes.** Cambridge, MA: Harvard University Press.
- Dewey, J. (1916). **Experience and Education.** New York: Macmillan.
- Epstein, J. L. (2001). **School, Family, and Community Partnerships: Preparing Educators and Improving Schools (2nd ed.).** Boulder, CO: Westview Press.
- UNESCO. (2003). **Convention for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage.** Paris: UNESCO.
- OECD. (2018). **OECD Learning Compass 2030: A Series of Concept Notes.** Paris: OECD Publishing.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก ภาพถ่ายการดำเนินกิจกรรมและหลักฐานเชิงประจักษ์

ผู้เรียนลงมือเตรียมวัตถุดิบและดำเนินการตามขั้นตอนการทำให้ส่วนผสม

ภาคผนวก ข หลักฐานการเผยแพร่

ผู้เรียนนำเสนอผลงานต่อชุมชนและหน่วยงานองค์กรต่างๆ ในการแข่งขันประกวดเมนูไส้อั่ว อาหารสร้างสรรค์
งานสืบสานวัฒนธรรมปิงहां-ไส้อั่วหละปุน ครั้งที่ ๒๐ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๗

ภาคผนวก ค เกียรติบัตรและรางวัลที่ได้รับ

